

Fata ardeleancă

Vasile Alecsandri

Cât e țara ungurească,
Cât e țara românească,
Nu e floare pământeană
Ca fetița ardeleancă!
Ea-i nălțuță, mlădioară,
Ca o verde trestioară,
Și-i frumoasă, vorbitoare
Și de suflet iubitoare.
Când văd sânu-i rotunjor
Mă ajunge foc de dor,
Când văd păru-i de mătase,
Cumplit dorul mă apasă
Când văd fața-i rumeoară,
Dorul aprig mă omoară.
Iar când trece și zâmbește,
Câmpu-n față-i înflorește
Și când ea se prinde-n joc,
Se tot leagănă în loc
Și-n feciori aruncă foc.